

[JUDICI CÚPULA MOSSOS]

Manefleries contra Pere Soler i Cèsar Puig

written by Lluís Busquets | 24 de gener de 2020

Represa de la vista a la cúpula dels ME. El fiscal **M. A. Carballo** interroga **Pere Soler**, exdirector general dels ME la tardor del 2017. S'hi juga onze anys de presó per rebel·lió, un home que ni tan sols estava en la cadena de comandament de ME. Deu minuts després de seguir la causa, qualsevol s'hauria adonat que el fiscal no s'havia preparat gens bé: "Esto no es así...", "Esto no es así", es queixa l'acusat. El fiscal confon noms (**Jové, Batlle, Janer**) i pregunta amb un desordre tan descomunal que fa pensar en la dificultat d'entendre's ell mateix, perdut en la pròpia paperassa. Per postres, cap dels dos fiscals sembla que escolti les respostes i preguntis d'acord amb el que se'ls va contestant: tenen preguntes preparades per fer i prou. Si aquests són els millors fiscals d'Espanya... realment la justícia està molt malament. □

Carballo comença interrogant **Soler** sobre el seu coneixement del Consell Assessor de Transició Nacional i del *Llibre Blanc de la Transició Nacional*. Respon que en llegia el que deia la premsa, sense aprofundir-hi. El fiscal al·ludeix el punt que diu que "s'aconsella ampliar les funcions del cos de ME, fent que assumeixi funcions de seguretat externa i/o defensa, fet que n'implicaria la militarització", cosa que fa pensar en el braç armat de la rebel·lió de què l'acusa. El *Llibre*, certament, diu això, pensant en l'endemà de la República independent de Catalunya (i seria lògic que, aleshores, els ME fossin part de la força militar del nou país), però de cap manera parla de la situació d'abans, cosa que porta a pensar en la mala intenció del ministeri fiscal. Res d'estrany que en recordar-li que el 4-VII-17 es presentà al Teatre Nacional la data del referèndum i la pregunta subratlli pel seu compte "en

oposición descarnada con el Estado". Pregunta tot deixant circumstàncies per segures, donant valoracions per acceptades i creant una certa tensió, cosa que farà que la presidenta el talli set vegades per demanar-li preguntes concretes. I més que ho hauria d'haver fet.

□El fiscal vol saber si el seu predecessor, **A. Batlle**, que va dimitir, es trobava incòmode en el càrrec i furga en unes pilades de **Soler**, on pronosticava que, vulgues no vulgues, el referèndum se celebraria. La intenció era pressionar l'Estat fins a assolir un referèndum acordat, diu. "Pels seus posicionaments va accedir al càrrec?", li demana de manera insultant. Ha hagut d'explicar que ja li havien ofert temps molt abans d'accedir-hi. Com era d'esperar, també li retreu que tuités el 2016 contra el comitè federal del PSOE i, més ençà, propostes contra la fiscalia com la de l'autoinculpació (estava convençut que la fiscalia s'excedia en les seves competències i els ME no podien impedir res que no fos il·legal) o dient que els ME "complirien la llei i els ordenaments jurídics internacionals". "El Major em va comentar que millor que no fes més piulades, vist que s'interpretaven malament, i li vaig fer cas." "Per què **Forn** declarà que les ME facilitarien la votació?". "Una cosa són les declaracions reals i una altra com les explica la premsa. Ni el Conseller em va donar mai cap instrucció perquè m'impliqués en el referèndum, ni jo en vaig donar cap als comissaris dels ME."□

Quant el 20-IX, res del que succeí a fora o dins de la conselleria d'Economia, no era la seva responsabilitat, ja que no tenia cap comandament operatiu. S'assabentà dels escorcolls de la GC i de la concentració de gent pels mitjans. Tampoc no sabia quin paper jugava **Jordi Sànchez** a la Conselleria. Ni estava al cas de l'operatiu, ni tenia per què estar-hi. El fiscal sembla no entendre que el director no entrés en temes operatius. "Però a vostè no l'informava ningú, no estava preocupat?". És clar que n'estava, i per això volgué parlar amb el major des del matí, cosa que no pogué aconseguir fins

al migdia. Però sabia quin era el seu paper. Mai no va intentar accedir a la Conselleria.

□De cara a l'1-0 tornen a sortir les instruccions de Fiscalia anul·lades per la interlocutòria de la jutgessa **de Armas** (només se li va fer conèixer la segona, encara que la cinquena i sisena es dirigien als ME), el nomenament de **De los Cobos** i el ròssec que comportà de declaracions, el moviment "Escoles obertes", els correus intercanviats... com si repetint i donant voltes a temes ja dats i beneïts poguessin tornar a fer dubtar. Li demana si es van donar ordres per seguir vehicles de les FGCSE i si va fer cap pla per l'actuació del ME. Sembla que el fiscal no hagi volgut entendre que la seva feina no era operativa. I no, no en va fer cap, de pla, "perquè ME ja actuaven com a policia judicial contra el referèndum i no sols com a policia governativa. "Des d'Interior ningú no va fer res per preparar el referèndum", sentencià al final. **Soler** assegurà que van posar a disposició de la Fiscalia tot el cos de ME. També es veien capaços de complir les ordres, perquè el pla per evitar el referèndum era conjunt amb CNP i GC. El fiscal torna a fer sortir el pla Àgora, la protecció donada i negada a determinades persones (surten els noms de **F. Sutries**, Director general de Patrimoni), la frase mal traduïda en sentit imperatiu "Tiene que celebrarse un referéndum" (en català l'aspecte verbal era de possibilitat i es demostrà en la prova pericial del Suprem), les reunions dels caps dels ME amb representants del govern els dies 26 i 28-IX, el malestar que provocà entre els ME el nomenament de **De los Cobos** i li demanà si no va sol·licitar al president **Puigdemont** que desconvoqués el referèndum o si es va plantejar fer algun comunicat. **Soler** respongué que ni es va assabentar de la reunió del 26 i que en cap govern un subordinat pot demanar accions al president de qui depèn jeràrquicament ni fer comunicats en contra. "Aleshores per què no va dimitir?" "Perquè, a mi mai ningú no em va demanar de fer res il·legal i sabia que el major no estava a favor del referèndum". És un cop de puny al ventre. El fiscal gairebé li torna a fer

repetir. “**Trapero** estava contra el referèndum?” “És clar que sí. No era cap secret!” Acaba demanant-li si coneixia el pla de detenció de **Puigdemont**. I per què l’havia de conèixer? El fiscal, durant tot l’interrogatori, li ha atorgat funcions que no tenia! Al final, dona la seva inquisició per acabada. Són les 12 i cinc.

□ Ara pregunta **Olga Tubau**, defensora de **Trapero** i **Laplana**. Va amb el bisturí a la mà. **Soler** admet que les instruccions de fiscalia sortien a la premsa, i que les circumstàncies del comunicat contra la que nomenava coordinador de les FGCE i ME **De los Cobos** havien estat una simple elucubració; li recorda que la premsa publicava que el major “desmentia els polítics” i, al final, li fa dir que rere aquelles declaracions es publicà una nota explicativa on es deia que els ME seguiren “donant compliment a les ordres del Coordinador”. Vist que s’ha parlat de la destrucció d’actes en una incineradora (simples fotocòpies), encara li fa assegurar que totes les actes alçades pels ME es van dur al TSJC.

□ Era el torn de **Fermí Morales**, l’advocat de **Cèsar Puig**. Només formulà una pregunta per aclarir si l’exnúmero dos d’Interior va estar en contra de la presentació d’una querrela contra la Fiscalia. “No hi vaig estar d’acord.” Torn de l’advocat de **Pere Soler, Cristobal Martell**. Comença seguint l’ordre del fiscal. Deixa les coses clares sobre el *Llibre Blanc*, EnfoCats, l’afer **Sutrias** i li demana si havia complert les seves funcions de dotar de recursos humans i mitjans els ME. “Mai no vaig denegar cap sol·licitud”. Quant a les piulades, que tant havien interessat al fiscal, en llegeix un del 3-X-2017 en què demanava no augmentar la crispació amb escarnis o concentracions als llocs on s’allotjaven les FCSE (Fiscalia l’havia amagat). **Soler** aprofitava les preguntes de la seva defensa per negar que mai se li hagués insinuat o se li hagués acudit d’instrumentalitzar els ME per assolir la independència. Havia constatat entre els comissaris un cert malestar per diverses manifestacions d’alguns membres del

govern. **Martell** li fa omplir pacientment llacunes que el fiscal ha deixat a l'aire. Així ens vam assabentar que afers interiors obrí diligències contra alguns agents dels ME massa indolents el dia 1-0 i les vigílies, per exemple els que no havien aixecat acta de la situació no l'havien feta prou bé. Acaba demanant-li si va votar l'1-0: "No. Encara que fos un acte simbòlic, pel meu càrrec no vaig voler perjudicar el cos de ME que actuava com a policia judicial". Recés de deu minuts.

□Eren gairebé la una quan es va reprendre la vista. Havia arribat el torn de l'interrogatori de **Cèsar Puig**, exsecretari general d'Interior –també s'hi juga onze anys–, a càrrec del fiscal **P. Rubira**. Veu ronca i esquerdada. De vegades fa una exposició tan llarga davant de la pregunta que sembla que vulgui dialogar amb l'acusat per deixar assentades les pròpies posicions. La presidenta també el cridarà a l'ordre. Exemple de la manera de fer del fiscal: "El juliol **Puigdemont** va canviar membres del govern per consellers de perfil més radical. Per què va dimitir el conseller **Jané**?" Abans de l'interrogant, caldria contestar la primera afirmació. "**Jané** havia aconseguit reunir la Junta de Seguretat el 10-VII i considerava la seva etapa esgotada. A més, li devien pesar circumstàncies personals i familiars. Jo també pensava dimitir amb ell. **Joaquim Forn** em va demanar que continués, perquè ell no duia cap relleu de l'Ajuntament i servidor coneixia la casa." Encara afegeix que va rebre un whatsapp del secretari d'Estat de Seguretat, el qual havia conegut a la Junta de Seguretat, demanant-li que continués en el càrrec. Sabia on es posava? Tenia present que el Govern volia pactar un referèndum. Però no entrava a les seves competències res de res relacionat amb l'1-0. "Les meves competències eren només de pressupostos i personal." El fiscal va a la seva i no escolta. Li ha fet preguntes demostrant que no sap com funciona la Conselleria. **Puig** s'esmerça a explicar que la Secretaria d'Interior de la Generalitat no funciona com la de l'Estat. A l'Estat, sota el ministre, hi ha el secretari

general, de qui depèn tot; a la Generalitat, sota el conseller, a més de la Secretaria General hi ha en línia altres òrgans de comandament: Direcció General de Prevenció, Direcció de Policia, Protecció Civil, Direcció d'Administració de Seguretat. **Rubira** no ho vol escoltar. "És que aquesta confusió a mi m'afecta molt!". "Que li preguntis al seu advocat!" A ell li interessa repetir el que ja sabíem: el pla Àgora ("A mi només m'interessava quantes hores representava i quant costava"), la querrela contra la Fiscalia ("Vaig recomanar no posar-la"), per què no responia als correus del major **Trapero** ("Perquè no hi tenia res a dir").

▣ **Rubira** s'adona que pica ferro fred. Comença amb el que pensa que serà més difícil de respondre a l'encausat: els correus amb **Josep M. Jové**, secretari general de Vicepresidència i d'Economia, sobretot el 20-IX. Potser allà, a l'àrea de processos electorals que li van passar des de Presidència, trobarà indicis per la celebració del referèndum. **Puig** li exposa que amb **Jové** va tenir molta relació perquè tenia la clau de la caixa. Es trobaven en ple increment de l'alerta antiterrorista, els atemptats de l'agost els havien afectat molt i havia de menester diners dels plans de contingència: sis milions d'euros per a patrullar, a més d'armament. Altrament **Puig** exposa al fiscal que Vicepresidència s'havia queixat de no estar informat de l'actuació de ME fins que no ho llegia als diaris; per això, s'havia acordat que se la informaria quan les accions estiguessin ja en plena execució. Amb **Jové**, doncs, s'havien fet molts tipus de correus. En trobaria a la causa sobre desallotjaments, dispersions de manifestacions i d'altra mena. El fiscal no troba aigua al pou, ni tornant a l'escorcoll d'Unipost, i acaba l'interrogatori.

▣ És el torn del seu advocat, **Fermí Morales**. Després de fer-li exposar la seva preparació i experiència professional, li explica que la seva feina abans de l'1-0, el seu problema era poder satisfer les demandes, cobrir les hores i buscar el

pressupost per pagar-ho tot. A última hora van haver de llogar setanta-cinc vehicles i arreglar una urgència de l'helicòpter. L'advocat li demana qui el va succeir en el càrrec amb l'aplicació del 155. Fou **Juan Antonio Puigserver**, secretari general tècnic del Ministeri d'Interior. A l'advocat li devia interessar perquè a la Secretaria general hi afegí la direcció de la policia, cosa que el seu defensat no tenia. Una de les darreres preguntes fou si a la sentència del TS del 14-X-19 hi havia cap retret de malversació dels fons de la Conselleria. "No. A la sentència consta que de la Conselleria d'Interior no va sortir ni un euro per al referèndum". I fi de la vista. La pròxima sessió començarà amb la prova testifical.

□ Un dia més ple de repeticions i d'actituds de fiscalia com si ja tinguessin els partits presos. *Fortase plus speravi quam debui.*